

Sygn. akt I ACz 686/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Alicja Myszkowska

Sędziowie: S.A. (...)

S.O. Dariusz Limiera

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 29 kwietnia 2015 r. w Ł.

sprawy z wniosku A. N.

z udziałem Komisarza Wyborczego w S. B. B., Przewodniczącego Gminnej Komisji Wyborczej w O. T. N. i Przewodniczącego Obwodowej Komisji wyborczej Nr 5 w W. M. N.

o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 2 marca 2015 roku, sygn. akt I Ns 14/15

p o s t a n o w i ł:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 686/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu w sprawie z wniosku A. N. z udziałem Komisarza Wyborczego w S. B. B., Przewodniczącego Gminnej Komisji Wyborczej w O. T. N. i Przewodniczącego Obwodowej Komisji wyborczej Nr 5 w W. M. N. o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym pozostawił protest wyborczy bez dalszego biegu.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że w niniejszej sprawie wnioskodawca miał prawo wniesienia protestu od wyników ponownego przeliczenia głosów, ale winien stosować się do wymogów kodeksu wyborczego, który jednoznacznie nakłada na wnoszącego protest obowiązek sformułowania zarzutów oraz przedstawienia lub wskazania dowodów, na których zarzuty te opiera. Tymczasem, w ocenie Sąd pierwszej instancji, treść złożonego protestu jednoznacznie wskazuje, że skarżący nie posiada żadnej wiedzy o zdarzeniach z dnia 21 stycznia 2015 r. stanowiących przestępstwo przeciwko wyborom lub faktach stanowiących naruszenie przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mających wpływ na wynik wyborów. Wszelkie zarzuty skarżącego aczkolwiek powoływane w związku z ponownym przeliczeniem głosów w dniu 21 stycznia 2015 r. faktycznie dotyczą przebiegu wyborów w dniu 16 listopada 2014 r. i jako takie mogły być zgłaszane w terminie

14 dni od dnia 16 listopada 2014 r. Zarzuty wpisane do protokołu przez członków komisji i męża zaufania w dniu 21 stycznia 2015 r. odnoszące się do dnia 16 listopada 2014 r. jako spóźnione nie mogły odnieść skutku. W konsekwencji same wątpliwości skarżącego, odnoszące się do przebiegu głosowania i prac komisji w dniu 16 listopada 2014r. jako złożone z naruszeniem 14 dniowego terminu nie mogły stanowić podstawy rozpoznania protestu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wnioskodawca, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść polegający na niezgodnym z rzeczywistym stanem rzeczy przyjęciu, że skarżący nie posiada żadnej wiedzy o zdarzeniach z dnia 21 stycznia 2015 roku stanowiących przestępstwo przeciwko wyborom lub faktach stanowiących naruszenie przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mających wpływ na wynik wyborów, a tym samym przyjęciu, że zarzuty wpisane do protokołu przez członków komisji i męża zaufania w dniu 21 stycznia 2015 roku odnoszące się do dnia 16 listopada 2014 roku jako spóźnione nie mogły odnieść skutku.

W następstwie wywiedzonego zarzutu skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez stwierdzenie nieważności wyboru radnego C. W. do Rady Gminy w O. w O. Wyborczym numer 14 i wygaśnięcie jego mandatu oraz przeprowadzenie ponownych wyborów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że zgodnie z art. 392 § 2 kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Z kolei w oparciu o art. 393 § 2 kodeksu wyborczego w razie wniesienia protestu niespełniającego warunków określonych w powołanym art. 392 § 2 kodeksu wyborczego sąd zobligowany jest pozostawić protest bez dalszego biegu.

Ustawodawca dopuszczając możliwość wniesienia protestu wyborczego w sposób jednoznaczny określił zarówno to, czego protest może dotyczyć, na jakich może się opierać zarzutach i jakie są wymogi formalne protestu wyborczego oraz to, kto ten protest może wnieść. Co istotne regulacja z art. 392 § 2 kodeksu wyborczego nakłada na wnoszącego protest obowiązek przedstawienia lub wskazania nie tylko zarzutów, ale i dowodów już w piśmie zawierającym protest. Wykluczona zatem została możliwość odpowiedniego stosowania art. 130 k.p.c. i wzywania do wskazania dowodów, bądź ich doprecyzowania.

Zarówno w doktrynie jak i w judykaturze przyjmuje się, że odpowiednie stosowanie art. 130 k.p.c. możliwe jest jedynie w odniesieniu do braków protestu wyborczego jako pisma procesowego, a zatem dotyczących elementów określonych w art. 126 § 1, 187 § 1 w związku z 511 § 1 k.p.c. Nie jest natomiast możliwe uzupełnienie, modyfikacja lub zmiana treści żądania i podstaw na których opiera się protest wyborczy. Tymczasem wniesiony przez A. N. protest nie zawiera żadnych dowodów na poparcie wywiedzionych w nim twierdzeń.

Wobec powyższego słusznie uznał Sąd pierwszej instancji, że skarżący nie posiada wiedzy o zdarzeniach stanowiących przestępstwo przeciwko wyborom lub faktach stanowiących naruszenie przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mających wpływ na wynik wyborów, a jego twierdzenia pozostają gołosłowne. Zaznaczyć należy, że nie jest zadaniem sądu weryfikacja poprawności ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów w związku z przypuszczeniami skarżącego, że mogły one zostać wadliwie ustalone, ale zbadanie na podstawie powołanych w proteście dowodów, czy konkretnie przytoczone fakty, wyczerpujące przesłanki z art. 82 § 1 kodeksu wyborczego, miały miejsce. W konsekwencji same wątpliwości skarżącego nie mogły stanowić podstawy rozpoznania protestu.

Niezależnie od powyższego podzielić należy także motywy Sądu Okręgowego, że skarżący uchybił terminowi do wniesienia protestu. Termin bowiem wymagany do wniesienia protestu wynosi 14 dni i liczy się od dnia wyborów (art. 392 § 1 Kodeksu wyborczego) do dnia wniesienia protestu do sądu, a konkretnie do dnia złożenia pisma w sądzie (art. 9 § 1 Kodeksu wyborczego). Jako termin prawa materialnego jest terminem zawitym, który nie podlega przywróceniu

(por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 2 lutego 1999 r., sygn. akt I ACz 16/99, opubl. OSA 1999, z. 3, poz. 13). Funkcją tego terminu jest - w kontekście wykładni systemowej wewnętrznej - określenie granicy czasowej możliwości ubiegania się przez osoby uprawnione do wzruszenia, w formie protestu, wyników wyborów. Ma to istotne znaczenie dla trwałości organów samorządowych, ponieważ dopiero zakończenie procesu wyborczego daje podstawę do ustabilizowania pracy tych organów. Ustawodawca regulując materię badania ważności wyborów, wyraźnie kierował się zasadą szybkości postępowania, wprowadzając ściśle określone i stosunkowo krótkie, dostosowane do rodzaju wyborów, terminy rozpoznawania protestów, a także ich wnoszenia.

Zarzuty zatem skierowane przeciwko pracom konkretnej komisji wyborczej, które odnoszą się do wyborów z dnia 16 listopada 2014 roku są daleko spóźnione i nie mogły odnieść zamierzonego skutku.

Z powyższych przyczyn Sąd Apelacyjny uznał zażalenie za bezzasadne i na podstawie art. 13 § 2 w zw. z art. 397 § 2 i z art. 385 k.p.c. je oddalił.